

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **MVDr. Š. Ď.**, zastúpený advokátom *JUDr. F. M.*, proti odporcovi: **Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky**, zastúpený advokátom *JUDr. J. E.*, o konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, v konaní o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 77/2007-30 zo dňa 27. augusta 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 77/2007-30 zo dňa 27. augusta 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením č.k. 11 S 77/2007-30 zo dňa 27. augusta 2008 zamietol návrh odporcu na doplnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 77/2007-22 zo dňa 27. februára 2008 v časti náhrady trov konania. Dôvodil tým, že uznesením č.k. 11 S 77/2007-22 zo dňa 27. februára 2008 rozhodoval o nečinnosti správneho orgánu podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V ustanovení § 250t ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku je *expressis verbis* uvedené, že pri tomto druhu konania sa rozhoduje len o náhrade trov konania navrhovateľa (o jeho náhrade trov konania bolo aj riadne rozhodnuté). Podľa názoru krajského súdu nemožno konštatovať, že otázka náhrady trov konania nie je priamo upravená v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Neprichádza preto do úvahy postup podľa ustanovenia § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a nemožno o náhrade trov konania odporcu rozhodovať podľa ustanovenia § 142, resp. § 147 Občianskeho súdneho poriadku (tretej časti Občianskeho súdneho poriadku).

Proti tomuto uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol zmeniť napadnuté uznesenie krajského súdu s tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zaviazá navrhovateľa zaplatením náhrady trov konania

odporcu; alternatívne navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Podľa názoru odporcu krajský súd nesprávne vec posúdil a odchyľil sa od právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého mal krajský súd vydať doplňujúce uznesenie v zmysle ustanovenia § 166 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže o náhrade trov odporcu nebolo doposiaľ vôbec rozhodnuté. Podľa názoru odporcu krajský súd nesprávne interpretoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 250t ods. 5, § 246c ods. 1). Napriek tomu, že ustanovenie § 250t ods. 5 pojednáva iba o trovách navrhovateľa, sa odporca domnieva, že v tomto prípade by malo prísť k analogickému použitiu ustanovení, okrem iného, tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne § 142 ods. 1, pretože piata časť Občianskeho súdneho poriadku nepojednáva o trovách konania odporcu, ktorý mal v konaní plný úspech. Alternatívne je prípustná aj aplikácia ustanovenia § 147 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ v odvolaní tiež uviedol, že v tomto prípade musel čeliť absolútne neodôvodnenej žalobe navrhovateľa. Následkom podania tejto šikanóznež žaloby bol nútený využiť služby advokáta, ktorý musel v konaní reagovať na zavádzajúce tvrdenia navrhovateľa. Reálne mu teda vznikli náklady, ktorých úhradu je potrebné zabezpečiť, pretože vynaložené prostriedky mohli byť použité účelnejšie na plnenie hlavných úloh odporcu. Nepovažuje za správne ani spravodlivé znášať trovy konania, ktoré vznikli na základe takejto šikanóznež a nedôvodnej žaloby. Zastáva názor, žeby sa o trovách odporcu malo rozhodnúť v súlade so zásadou úspešnosti a príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovení § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 11 S 77/2007-22 zo dňa 27.februára 2008 zamietol návrh navrhovateľa v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 250t ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku; navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal (§ 250t ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku).

Na základe návrhu odporcu podľa ustanovenia § 166 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením č.k. 11 S 77/2007-30 zo dňa 27.augusta 2008 zamietol návrh na doplnenie jeho uznesenia č.k. 11 S 77/2007-22 zo dňa 27.februára 2008.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne na § 250t, § 246c.

V ustanovení § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je vyjadrený vzťah medzi ustanoveniami piatej časti na jednej strane a ustanoveniami prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku na druhej strane. Ide o vzťah špeciálne – všeobecné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, kde špeciálnymi ustanoveniami sú ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (teda aj ustanovenie § 250t) a všeobecnými ustanoveniami potom ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. V takomto prípade sa použije zásada *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie).

Ustanovenie § 250t ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku upravuje náhradu trov konania spôsobom, ktorý sa líši od príslušných všeobecných ustanovení o náhrade trov konania zakotvených v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku: „navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel“. Odporcovi preto nevzniká zákonný nárok na náhradu trov konania.

Keďže ustanovenie § 250t ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku obsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania, nie je dôvod postupovať podľa všeobecných ustanovení o náhrade trov konania zakotvených v ustanoveniach tretej časti Občianskeho súdneho poriadku § 142 - § 147 (*mutatis mutandis* II. ÚS 197/07). Krajský súd v Trenčíne preto pri otázke náhrady trov konania odporcu správne postupoval podľa ustanovenia § 250t ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku.

Výrok napadnutého uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zodpovedá ustanoveniu § 166 ods. 2 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne. Krajský súd v Trenčíne postupoval podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.júna 2008 sp. zn. 8 Sžo 88/2008 a rozhodol o uplatnenom nároku odporcu na náhradu trov konania, v tomto prípade negatívne.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 77/2007-30 zo dňa 27.augusta 2008 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k Občianskeho súdneho poriadku a účastníkom ich náhradu nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29.apríla 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová